

[Thorkil Kristensen.]

gerne fremsætte et par bemærkninger herom.

Hvis den hovedbetragtning, man vil anlægge, er den, at man vil lempe overgangen til det nye forsørgerbegreb, så skulle man gøre det på den måde, at lettelserne fortrinsvis kommer de mennesker til gode, der nu vil komme til at betale en højere skat, fordi de bliver betragtet som ikke-forsørgere, mens de før blev betragtet som forsørgere. Så vidt jeg kan se, vil det imidlertid kun i ringe grad være netop disse mennesker, der kommer til at nyde godt af de lempelser, der her er foreslået. Den højtærede finansminister oplyste i sin fremsættelsestale, at der er ca. 165 000 skatteydere, som nu skal betale større skat som følge af, at de betragtes som ikke-forsørgere. Jeg har prøvet på at regne ud, hvor mange det omtrentlig vil være, som kommer til at nyde godt af denne skattelettelse. Det er noget svært at danne sig en forestilling herom, fordi vi ikke har de nyeste indkomsttal, navnlig ikke fordelt på forsørgere og ikke-forsørgere; men jeg har set i Statistisk Årbog for 1957 og dér set dels på antallet af skatteydere, dels på antallet af skatteansatte indkomster for forsørgere og ikke-forsørgere i de forskellige indkomstklasser; når man dertil føjer de 165 000, som nu bliver rykket over fra den ene klasse til den anden, kommer jeg til det resultat, at godt og vel 700 000 ikke-forsørgere antagelig vil nyde godt af den skattelettelse, der her er foreslået. Dette tal er på ingen måde nøjagtigt, men jeg vil tro, at det ligger i hvert fald nogenlunde i den størrelsesorden. Det vil altså sige, at antallet af skatteydere, der her får en lempelse, antagelig er rundt regnet 4-5 gange så stort som det antal, der skal betale højere skat på grund af det ændrede forsørgerbegreb. Så bliver naturligvis til gengæld de enkelte skattelettelser gennemsnitlig betydelig mindre end de skatteforhøjelser, de 165 000 får; det følger jo af sagens natur.

Det ligger nu nær at spørge: hvem er de 165 000, der får skatteforhøjelse, og hvem er de ca. 700 000, der får skattelettelse? Derom kan man naturligvis ikke vide noget bestemt, men i al almindelighed er det vel sandsynligt, at en meget betydelig del af

de måske ca. 700 000, der får skattelettelse, vil være unge mennesker, som ikke har familie, men som har selvstændig indtægt. Det er vel sandsynligt, når man sætter en indtægtsgrænse på 9 000 kr., at en meget stor del af de pågældende vil være sådanne unge ugifte, og om dem gælder det, at de i øjeblikket for en meget stor del har gode indtægter, og da de ingen særlige forsørgerbyrder har, hører de vel i al almindelighed til de borgere her i landet, som under de nuværende forhold har lettest ved at klare sig.

Hvem er så på den anden side de 165 000, der nu glider over fra forsørgerklassen til ikke-forsørgerklassen? Ja, det ved man heller ikke noget bestemt om, men man må vel antage, at disse gennemsnitlig er betydeligt ældre end de andre. Her drejer det sig jo ikke fortrinsvis om unge ugifte, for de har altid været betragtet som ikke-forsørgere; her vil det for en stor del dreje sig om folk, der er noget ældre og vel også gennemgående har en noget større indtægt, så jeg ville i og for sig antage, at hvis man havde til formål specielt at give skattelettelse til dem, der særlig rammes af det nye forsørgerbegreb, skulle man føre indtægtsskalaen højere op, måske til tops; ja, man kunne endda sige, at ud fra det synspunkt skulle lempelsen fortrinsvis gælde for de lidt højere indtægtsklasser. Dertil kommer, at de unge ugifte — det er vi vel stort set enige om — har forholdsvis gode kår med de beskæftigelses- og lønvilkår, vi har haft i de senere år, så i betragtning heraf er der vel lige så meget, der taler for at tage dem med en skalaindkomst på over 9 000 kr. med som at blive stående ved de 9 000 kr.

Man kunne rejse det videregående spørgsmål: skal skattelettelsen overhovedet begrænses til ikke-forsørgere, når man alligevel ikke følger det princip, at de, der nu skal have en lettelse, skal være de samme som dem, der fik en forhøjelse i henhold til ligningsloven? Ja, når det fortrinsvis for det store flertals vedkommende antagelig bliver nogle andre, hvorfor skal disse andre så nødvendigvis tages blandt ikke-forsørgere? Man kunne, synes jeg, rejse det spørgsmål: når man overhovedet vil gennemføre en skattelettelse efter generelle kriterier — og det gør man jo her — ville